

BIBLIJSKO - MOLITVENE ZAJEDNICE

SVETI PETAR I PAVAO

„ŽENA – MAJKA“ BOŽJEG NARODA (Iv 19,25-27)

„A stajala je kod Isusova križa njegova majka i sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija iz Magdale. Kad vidje Isus majku i učenika koga je ljubio pokraj nje, reče svojoj majci: „Ženo, evo ti sina!“ Potom reče učeniku: „Evo ti majke!“ I od onoga časa uze je učenik za svoje.“

Kao polazišna točka i temelj ove kateheze poslužit će nam Ivanov opis jedne od najznakovitijih i najtopliji scena u golgotskoj drami. To je Isusov posljednji razgovor i to s majkom i učenikom koga je ljubio.

Kako Ivan piše s puno **simbola** tako je očito da treba pokušati odgonetnuti simboliku i njezinu poruku i u ovom tekstu. Isus je uspio nakon padova donijeti svoj križ na brežuljak golgotu, a drugi su se pobrinuli da ga prikuju na nj i „**podignu sa semlje**“. Kao pravi okorjeli vojnici oni žele okoristiti se što više od ove tragedije te bacaju kocku za Isusovu „**nešivenu haljinu**“. Nešivenu haljinu nosio je samo kralj.

To je čas rađanja Crkve. Kao nekoć Adam i Eva pod stablom dobra i zla, tako sad stoji uz stablo križa novi Adam i nova Eva, Isus i Marija. Prvi par je grijehom upropastio ljudski rod, drugi ga par otkupljuje i spašava. Ispunja se proročanstvo koje je sadržano u samom imenu Eve. Marija je doista majka živih - to naime znači Eva – jer je svojim „da” pristala na porođajne muke Božje djece. Ivan je pravo njezino dijete, a da u tom pogledu ne bi bilo nikakve sumnje, Isus to i nazivom očituje. S pravom Crkva vidi u ovim riječima potvrdu za istinu da je Marija suotkupiteljica ljudi i majka Crkve. **Marija i Crkva tvore novu obitelj.**

Blažena Djeвица Marija Majka Crkve

„Uz križ“

Evandelist bilježi: „**Uz križ Isusov stajahu majka njegova...**“ Bibličari tvrde da se u Novom Zavjetu ovaj „**uz**“ upotrebljava samo za osobu uz koju netko stoji. Stoga stajati uz Isusov križ znači stajati uz samoga Isusa, dijeliti njegovu sudbinu makar bila nezavidna. Marija je uz svog Sina „**ostavljenog sred gorčina**“ i usred muka.

„Evo ti sina“

Iako 'čovjek boli od koga svatko okreće glavu', iako ogoljen i bespomoćan, Isus i ovu zgodu koristi da učini nešto za ljude. Svojoj Majci, mačem boli probodenoj, Isus kaže, „Evo ti Sina“.

Većina tumača se slažu da se ovdje ne radi o ovozemaljskom zbrinjavanju Gospe. Sudeći po ono malo detalja u svetim tekstovima dade se zaključiti da je Marija već od početka Isusovog javnog djelovanja bila opskrbljena kod „Isusove braće“ (Mt 12, 46). Zacijelo je mogla računati i na pomoć pobožnih žena koje su pomagale i Isusa i njegove učenike. (Mt 27,55; Lk 8,3).

Iz Dj 1,14 doznajemo da je Marija i poslije Isusova uzašašća činila posebnu zajednicu s njegovom „braćom“. Prema tome, umirući Isus nije morao brinuti o materijalnoj budućnosti svoje majke. Kad je povjerava učeniku Ivanu, onda je dopušteno zaključiti da ju time daje za majku i svojim budućim učenicima.

„Evo ti majke“

Za potpunije razumijevanje ovog bogatog prizora nije bez značenja ni figura „ljubljenog učenika“. Da je ljubav jaka kao smrt to dokazuje i Ivan. On je jedini od učenika slijedio Učitelja po trnovitom golgotskom putu sve do smrti i tako ostao vjeran onoj prvotnoj učeničkoj zadaći – da **„budu s njim“** (Mk 3,14). Tu ljubav i vjernost Isus nagrađuje božanskim uzdarjem: **„Evo ti majke“**. Neki bilbičari sugeriraju prijevod **„uze je k sebi“** sa značenjem da ju je dobio u amanet, kao dragocijeni biser. Ivan je uzor idealnog Isusovog sljedbenika.

Na idealnog kršćanina spada ljubav i vjernost Isusu sve do progonstva i do križa. Kako je Ivan jedini od Isusovog apostolskog zbora stigao na Golgotu, ne da li stoga naslutiti da će broj idealnih kršćana biti malen, da će to biti „**malo stado**“ i starozavjetni „**ostatak**“.

Teolozi vide upravo u ovome „Stabat Mater“ uz križ njezino sudjelovanje na djelu otkupljenja, a u riječima „Evo ti Sina“ Isusovu oporučnu želju da Marija bude majka svih njegovih budućih „**ljubljenih učenika**“. Već u najranijoj starini susrećemo pisce kojima je ovaj tekst jedan od ključnih za Marijino duhovno majčinstvo svih kršćana.

Marija – Eva

Rupert iz Deutza u 12 st. Piše o Mariji na Golgoti kako je bila u porođajnim bolima i kako se ispunilo proročanstvo starca Šimuna. A papa **Ivan Pavao II** piše u nedavnoj enciklici: „Majka Kristova, našavši se pod direktnom zrakom koja obuhvaća čovjeka, svakog i pojedinog, da je čovjeku, svakom i pojedinom, kao majka“ (RM 23)

Sv. Irenej iz 2 st. Povlači paralelu između Eve i Marije te kaže kao što je Eva rodila tako nas je Marija preporodila. Na mjestu je ponoviti: Čudesno si nas stvorio, a još čudesnije preporodio.

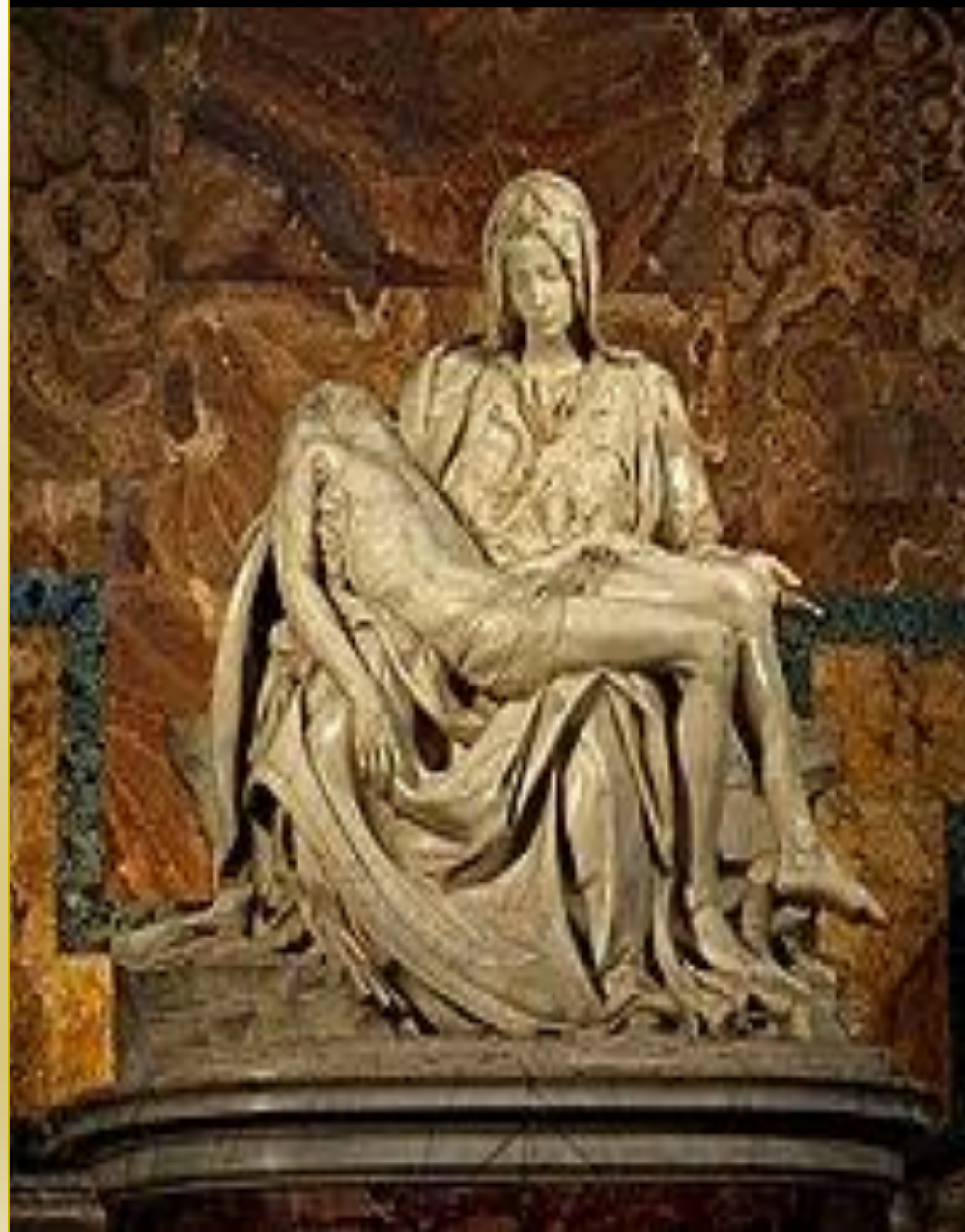

Oslovljavanje sa „ženo“ koje nas podsjeća, na edenski vrt, na Kanu Galilejsku, na Samarijanku, hoće reći da je ona majka **„novih ljudi“** koji će to postati kad se krste i povjeruju u Prvorodjenca među mnogom braćom (Rim 8,29). Ona je majka i početak **„boljega svijeta“** i boljeg čovječanstva. A to može biti jer je Majka Glave pod koju se sve treba uglaviti (Ef 1,10). Marija je **„Majka Crkve“** – proglašena od Pavla VI 1964. (papa koji bi ove godine trebao biti proglašen svetim) jer je rodila Krista pa tako na posredan način i sve buduće Kristijane – kršćane.

Augustin u 4 st. Povezuje Mariju i članove Božjega naroda na slijedeći način: „Ona je usitinu majka njegovih udova, koji smo mi, jer je ljubavljju surađivala, da se vjernici rađaju u Crkvi“ (PL 40,399).

A misleći na spomenuti Ivanov tekst predslavlje Mise „Sv. Marija, Majka Crkve“ kaže: „Ona primivši pod križem oporuku tvoje božanske ljubavi, uzela je za sinove sve ljude rođene za nadnaravni život smrću Isusa Krista“. Tako je izgubivši svoga Sina dobila mnoge posinke. Ovo je bio za Gospu prelaz (Pasha) od tjelesnog ka duhovnom majčinstvu. Možda se tako može protumačiti ona vječna mladost i smireno predanje koje se isčitava na Michelangelovoj Žalosnoj Gospi (Pieta).

Marija je pod križem Doloroza, „**žena boli**“ kojoj je po Šimunovu predviđanju mač boli probo dušu. Time je postala tip i majka svih budućih trpljenika koji stoje uz Isusa, koji ga izbliza slijede a to neminovno uključuje bol i križ.

Likovi Marije i Ivana su Isusova oporučna poruka negovim učenicima. Stav ustrajnosti i ljubavi trebao je biti trajan uzor i obveza kršćanina svih vremena i svih na planeti Zemlji.

Stoga Ivan Pavao II podvlači u svojoj marijanskoj enciklici da se i sa odijeljenim kršćanima „**pred Kristovom Majkom osjećamo prava braća i sestre**“ (RM 50).

A white dove is shown in flight, facing left, against a golden background. The dove's wings are spread, and it appears to be carrying a small object. In the background, there is a cross and a sunburst. The text "Isus Krist - Duh životvorni" is written in a white, serif font at the bottom of the image.

Isus Krist - Duh životvorni

Povijest spasenja ima svoj izvor a zadobit će i svoj uvir u tajni Presv. Trojstva koje je život triju osoba u savršenoj harmoniji i jedinstvu.

Nakon unošenja nesklada i nesloge Bog kroz povijest ljudske opitjelji, izabranog naroda, novog naroda Božjega-Crkve pripravlja povratak skalda i jedinstva koji su simbolizirani u obitelji. Drugi Vat. Sabor izričito naučava: „**Bog, koji se očinski brine za sve, htio je da svi ljudi tvore jednu obitelj i da se međusobno susreću kao braća**“ (GS 24) **A obitelji nema bez majke.** I makar se ovdje, pod križem obistinila ona: Udarit ću pastira i ovce će se razbježati, ipak se obistinila i ona: „**A ja, kad budem uzdignut sa zemlje sve ću privući k sebi**“ (Iv 12,32) . Isus i danas sabire i privlači ljude i to uz suradnju svoje Majke. Valjda smo i mi zato danas tu!

JUTARNJA I VEČERNJA

1. **HIMAN**

biramo

ADVENT

KORIZMA

USKRSNO VR.

VRIJEME K.G.

svetački

2. **PSALMI**

biramo po tablici

B
i
r
a
m
o

PRVI TJEDAN

DRUGI TJEDAN

TREĆI TJEDAN

ČETVRTI TJEDAN

3. **ZAVRŠNE
MOLITVE**

ČITANJE

MOLITVA
VJERNIKA

Hvalospijev
je uvijek isti za
večernju ili
jutarnju na
papiru